

אור הנר

עורך: גדיה אטון

יום ו' י"ג סיון תשפ"ז

כניסת שבת: 19:21
יציאת שבת: 20:12
רבינו תם: 21:07
הזמנים לפי אופק באר שבע

פדשת בהעלותך

דבר העורך

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת... אל מול פני המנורה"

עושה באהבה כגדול ויקר בעיניו. לבורא עולם יש אור אין סוף, אומנם הוא מבקש מהכהן הגדול השליח של עם ישראל שידליק לפניו מנורה כי הוא רוצה לראות את הלב שלו כשהוא מקיים את המצווה. מסופר על הרב הגאון רבי אריה לוי זצ"ל שהיה ידוע באהבתו הפשוטה לכל יהודי. פעם בא אליו אדם עני מאוד בערב שבת. פניו נפולות, וטען בפניו: "כבוד הרב: אני מתבייש לבוא לבית הכנסת... הנעל שלי קרועה, ואין לי בגדים יפים. איך אעמוד כך לפני כולם, ולפני ה'?" חייך אליו רבי אריה לוי ואמר לו: "מי אתה חושב שהקב"ה מחכה לראות - את הנעל שלך, או את הלב שלך? אנשים אולי מסתכלים על בגד, אבל הקב"ה רואה את הפשטות והנאמנות שלך, את זה שבאת אליו כמו שאתה, בלי גאווה, רק באמונה." האיש חייך, והלך עם ביטחון לבית הכנסת.

אומנם נעל קרועה - אבל הלב שלם. "אל תזלזל במעשים שלך, גם אם הם נראים לך פשוטים או קטנים. תפילה פשוטה, מצווה קטנה, מילה טובה - כשהן באות מאהבה, הן יקרות מאוד לפני אבא שבשמים, גם אם נפלת פעם או פעמיים הקב"ה מחכה לראות את הלב שלך בעשיית המצוות."

יהי רצון שנדע להעריך את עצמנו ולהפנים ולחקוק יסוד חשוב זה בליבנו, שבת שלום ומבורך.

כשבא המלך לביתו, הגיע איתו פמליה מלכותית: משרתים, מלווי כבוד, כלי זהב ומנורה מפוארת. כשראה האיש הפשוט את כל ההדר והפאר - התבייש.

הוא החביא את כל מה שהכין, כי הרגיש שזה פשוט מדי ולא מכובד למלך.

אמר לו המלך: "חשבתי שאמרת ליך שאבוא אליך! למה לא הכנת לי כלום?"

אמר האיש: "ראיתי את כל הכבוד שבא איתך, את הכלים המפוארים, והתביישתי להציע לך את הדברים הפשוטים שלי."

ענה לו המלך: "הרי כל זה שבא איתי - איננו בשבילי, אלא מתוך כבוד לך. אבל דווקא אני רוצה להשתמש בדברים שלך - הפשוטים, כי הם באו מאהבה."

והנמשל כבר מובן: הקב"ה אינו מחפש פאר וחיצוניות - הוא רוצה את מה שאנחנו מביאים באמת, בפשטות ובכנות, מהלב.

גם אם האדם מרגיש פשוט או לא ראוי - הקדוש ברוך הוא מחשיב את מה שהוא

בפרשתנו התורה מצווה על הכהן הגדול להדליק את המנורה במשכן ובבית המקדש. המנורה הייתה מודלקת כל יום, החל משעות בין הערביים - לאחר שקיעת השמש - ועד אחר חצות הלילה, כדי לשמור על אור תמידי בבית המקדש.

ההדלקה הייתה מתבצעת מידי ערב, מיד אחרי שהכהנים היו מסיימים את עבודות הקודש האחרות.

בכל יום הכהן הגדול היה מכין את המנורה להדלקה על ידי ניקוי הפתילות (המפיות שעל הקנים) והוספת שמן זית זך, שנחשב לשמן הטהור ביותר. לאחר מכן, הכהן היה מדליק את הפתילות בעזרת להבה מיוחדת, בזהירות רבה, כדי שכל הקנים יבערו באור אחיד ובהיר.

הדלקת המנורה הייתה מצווה חשובה ומכובדת, שהכהן הגדול היה מקפיד עליה בכל יום.

ונשאלת השאלה: מדוע הקב"ה ציווה את הכהן הגדול שידליק לפניו מנורה, וכי צריך הקב"ה לאור שלנו, וכי חסר לו אור להאיר את בית המקדש?

להבנת התירוץ באופן ברור יותר המדרש (רבה ט"ו ח) מביא משל למה הדבר דומה: למלך שהיה לו ידיד קרוב, איש פשוט מהעם. אמר לו המלך: "אני רוצה לבוא אליך לסעודה, תכין לי משהו לאכול בביתך."

הלך האיש, והכין מיטה פשוטה, שולחן פשוט, מנורה פשוטה - כל מה שהיה ביכולתו להשיג.

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש
 "ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר
 צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל"
 (במדבר ח', כ')

הקשה ה"אור החיים" הקדוש ב' שאלות: א. למה התורה כפלה ואמרה "כן עשו להם בני ישראל" אחר שאמרה "ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל"? ב. מדוע בתחילת הפסוק אמרה התורה "וכל עדת בני ישראל", ואילו בהמשך הפסוק אמרה התורה "בני ישראל" ללא התוספת של 'כל עדת'? מתרץ ה"אור החיים": הטעם שהתורה כפלה ואמרה "כן עשו בני ישראל" ללמד על הבכורות, שהיו ראויים לעבוד בעבודת המשכן והעבודה נלקחה על ידי הלויים. ובאה התורה להחזיק טובה לבכורות, אפילו שנלקחה מהם עבודת המשכן מכל מקום עשו 'כאשר ציווה ה', למרות שהטבע האנושי גורם שליבים יכאב ולא ידקדקו לעשות ככל פרטי המצווה. ובכך מתורצת גם השאלה השניה, התורה כתבה בתחילת הפסוק "וכל עדת בני ישראל" ובהמשך הפסוק "בני ישראל" משום שהמשך הפסוק אינו מדבר על כל בני ישראל אלא רק על הבכורות.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת..."
 (במדבר ח', ב')

לפי ההלכה, קיימת הבחנה בין הטבת המנורה, שחיבת להיעשות על ידי כהן בלבד, ובין הדלקת המנורה, שיכולה להיעשות גם על ידי בן ישראל, שאינו כהן. העירו בעניין זה חכמי ישראל: הטבת המנורה במשכן ובמקדש אינה אלא הכנה לקיום מצוות הדלקה בהידור הראוי. בכל זאת קבעו הקדמונים סייגים מיוחדים דווקא בהטבת המנורה, ולא בהדלקתה. מכאן נמצאנו למדים, שגדולה ההכנה לקיום מצווה מן המצווה עצמה. וכל כך למה? כי הכנה נאותה לפני קיום המצווה מאפשרת כוונה טהורה ולב נכון של עושה המצווה. לעומת זאת מצווה הנעשית בחפזה ובלא כוונה, משולה לגוף שאין בו נשמה. כיוצא בכך שנינו במסכת ברכות (ה', א') "חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים - (היו מתעבדים שעה שלמה קודם תפילת היום, מתוך הכרה בחשיבות ההכנה לקיום המצווה), כדי שיכוונו את לבם למקום (לעבודת ה')". מדוגמא זו לימדונו חז"ל, שאדם משיג מדרגה גבוהה בקיום מצווה על ידי הכנה נאותה קודם עשיית המצווה.

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות טבילת כלים

הקונה כלי סעודה חדשים מגוי, אסור להשתמש בהם עד שיטבילם במקוה או במעיין קודם שישתמש בהם, שכן נאמר בשלל של כלי מדין, "אך במי נדה יתחטא", ופירשו חז"ל (עבודה זרה עה:), מים שהנדה טובלת בהם. ונחלקו הפוסקים אם טבילה זו חיוב מן התורה, או אינה אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא הוא. ומדברי מרן נראה דסבירא ליה דהוי מדאורייתא. ומיהו טבילת כלי זכוכית לכולי עלמא הוא רק מדרבנן. ובספיקם יש להקל.

סוגי הכלים החייבים בטבילה

צריך להטביל הן כלים העשויים מכל מיני מתכות והן כלים העשויים מזכוכית, וכן כלי פיירקס ודורלקס המיובאים מחו"ל. אבל כלים העשויים מחרס, או כלים המצופים חרס, אין צריך להטביל, וכן כלים העשויים מפלסטיק או מניילון, וכן כל כלי פורצלן פטורים מטבילה

צורת הטבילה

בעת שמטביל את הכלים צריך שהכלי יהיה רפוי בידו, וצריך להטביל כל הכלי כאחד, ואפילו הוא כלי גדול וארוך, משום שאין טבילה לחצאין. (ילקוט יוסף)

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"ויעצק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה"

"ג' דברים עשה משה מדעתו והסכים הקב"ה עמו הוסיף יום אחד מדעתו, פירש מן האישה... פירש מן האשה מאי דריש? נשא קל וחומר בעצמו. אמר: ומה ישראל שלא דיברה שכינה עמהן אלא שעה אחת וקבע להן זמן, אמרה תורה "היו נכונים לשלושת ימים" אני שכל שעה ושעה שכינה מדברת עימי על אחת כמה וכמה". (שבת פז.) על פי דברי הגמרא כאן ניתן להבין מדוע נקט משה בתפלתו על מרים אחות דווקא בשם א-ל, שלוש עשרה מידות שהתורה נדרשת בהן מכוונות כנגד י"ג מידות של רחמים. מרים דיברה לשון הרע על משה על כך שפירש מן האישה, הוי אומר שהיא לא דרשה את הקל וחומר שדרש משה, ולכן נענשה. לכן כאשר בא משה להתפלל עליה נקט במידה הראשונה מהי"ג מידות של רחמים - "א-ל", שהיא כנגד המידה הראשונה במידות התורה - מידת הקל - וחומר. כדי שתבוא מידה ראשונה ותכפר על מידה ראשונה.

לברכה והצלחה

שיר בת אושרת
 בן ציון בן מירב

למנוח עולם ברחמי רח

ציון חלפון
 בן סולטנה
 שידן נועה
 בת אסתר
 ת.נ.צ.ב.ה

למנוח עולם ברחמי רח

שרה בת לאודה
 ינית בת רחל
 שמעון בן מרסל
 שלמה בן נודית
 ת.נ.צ.ב.ה

למנוח עולם ברחמי רח

לאה בת
 סוליקה רביבו
 ז"ל (הי"ד)
 ת.נ.צ.ב.ה

למנוח עולם ברחמי רח

חנה בת חפסה
 מישל בן מננה
 ימנה בת חנה
 ת.נ.צ.ב.ה

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטיין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נורית

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

אמירת "חג שמח" לגוי
שאלה: האם מותר לאחל לגוים "חג שמח" בחג שלהם, כגון במקרה שכולם שולחים לגוי חג שמח האם מותר לשלוח גם?
 תשובה: מותר לאחל לערבים ולא לנוצרים חג שמח, אומנם מילת "שלום" אין לומר (יר"ד סימן קמ"ח ט"י ובש"ך שם).

מיני מאפה שאפה גוי
שאלה: האם מותר לספרדי שקיבל עליו הוראות מרן השולחן ערוך בדבר בישולי עכו"ם (שלא לאכול מאוכל שבישל הגוי אפילו שיהודי הדליק את האש), לקנות ולאכול מיני מאפה ממאפיה כשרה, בה מועסקים פועלים גויים המכניסים את הפת לתנור לאחר שהדליק את התנור יהודי?
 תשובה: גם לספרדים הנונהגים כדעת מרן השולחן ערוך מותר לאכול פת או מיני מאפה שנאפו על ידי גוי בתנור שהודלק על ידי הישראל.

לסחור בחברות של גויים שעובדים בשבת
שאלה: האם מותר לסחור במניות ובשוקי ההון בחברות שיש בהם גויים ועובדים בשבת?
 תשובה: מותר לקנות מניות מחברה שרובם גויים, אף שהחברה עובדת גם בשבת, ואין בזה איסור משום שכר שבת. אבל אסור לקנות מניות מחברה של יהודים הפועלת בשבת, אפילו אם הפועלים העובדים בשבת הם גויים (אא"כ מדובר במקרים מאוד מסוימים). [אומנם בענין סחר במניות אכן כל מקרה לגופו וישאלו חכם על כל מקרה בנפרד].

"ויאמרו האנשים ההמה אליו... למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'", מגיד שהיו בני אדם פשרים וצדיקים וחרדים על המצוות (ילקוט שמעוני). בשוב מס' בצפון הארץ, מתכנסים מדי יום ביומו קבוצת יהודים לתפלת שחרית בבית הכנסת המקומי. מנין זה מונה עשרה מתפללים בלבד, כך שהסרונו של אחד המתפללים יגרם לטויל התפלה בצבור ביום מן הימים, יצא אחד המתפללים לטייל בשעת בקר מקדמת, עוד לפני התחלת התפלה, ולבית הכנסת הגיעו תשעה יהודים בלבד. אחר זמן רב של המתנה, החליטו המתפללים שמתמת האנס יתפללו ביחידות.

בראות הגבאי שתפלת הצבור הקבועה עומדת להתבטל, החליט לנקט יזמה. מה עשה? הכריז בפני חבריו: "רבותי, המתנינו עוד מספר רגעים, אני יוצא להביא את העשירי". האישי יצא לחוץ, נטל את הטלפון-הנודי, והתקשר לו... תחנת מוניות! "אני צריך מוניית באפן דחוף..." כעבור מספר רגעים, הגיעה המוניית ועצרה בפתח בית הכנסת. "להיכן בבקשה?", שאל הנהג את הגבאי. "לבית הכנסת... - השבי הגבאי - "ראה נא, איני צריך לנסע לשום מקום, אף ברצוני לבקש מכוון שיפעיל את המונה, ויכנס בבקשה לבית ה' על מנת להשלים לנו מנין". הנהג נענה להצעה בשמחה. הפעיל את המונה ונכנס להשתתף בתפלה. לאחר התפלה הראה המונה כי התשלום הוא: תשעים ש"ח! וכאן פונה הגבאי אל חבריו, ודורש מכל אחד לשלם את חלקו - "אנו תשעה מתפללים ולכן כל אחד ישלם לנהג עשרה שקלים. האנשים טענו כנגדו: "הלא אפתה הזמנת את נהג המוניית, ולא אנחנו, ולכן אפתה היא זה שצריך לשלם לנו!..."

לבסוף החליטו בני הישוב לשטח את השאלה לפני הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: "למדנו רבנו, עם מי הדין? האם ישלם הגבאי את מלא הסכום, או שמיאשתתפו כל חברי המנין בתשלום?
תשובה: "לא הגבאי ולא חברי המנין ישלמו!" השיב הרב. "אלא מי בכל זאת ישלם?! - תמיהו האנשים. והרב הסביר: "התשלום יושת על אותו אחד שהתרושל ולא הגיע לתפלה באותו בקר, ובגללו 'בטל התמיד', דהינו תפלת הצבור הקבועה..."

וזאת משום שנספסק ברמ"א (או"ח ס"ו ס"ה): "במקום שאין מנין תמיד בבית הכנסת, כופים זה את זה בקנסות, שיבואו תמיד מנין אנשים לבית הכנסת, כדי שלא יבטל התמיד!" וממילא אותו אדם שנגללו לא היה מנין, חייב לשלם את שכר הנהג שהגיע תחתיו, ובה תהיה לו קצת כפרה, כי בתשלום לנהג, 'שכר' אדם שיגיע לתפלה במקומו או לשלם, במקרה שלא הגיע בן הישוב מחמת אנס, בודאי שאין לקנסו, ובמקרה כזה, יש להטיל את התשלום על כל משתתפי המנין, וכשם שמבאר בשולחן ערוך (או"ח ס"ו ס"ה) שכופים בני העיר זה את זה לבנות להם בית הכנסת, כך גם נתן לכפות על התשלום עבור התפלה בצבור, ובפרט שמדובר בסכום מה מועט עבור כל נפש.

לסכום: המתפלל שלא הגיע באותו בקר לתפלה ישלם את שכר המוניית. ואם לא הגיע מחמת אנס, כל אחד מהמתפללים ישלם לנהג עשרה שקלים.

הלכות שבת
שאלה: האם מותר בשבת להחליף בטריה למכשיר שמיעה לילדה קטנה או לילד קטן או למבוגר.
 תשובה: לצורך מבוגר השפוי בדעתו ואינו נבהל כשאנו שומע אין לו להחליף הבטריה בשבת, אבל קטנים או ילדים עם פיגור שעל ידי שירגישו שאינם שומעים יכולים ליבהל יש להחליף הבטריה על ידי גוי, ואם אין לו גוי יחליף בשינוי.

שאלה: האם מותר בשבת לעונד שעון קינטי מיכני או אלקטרוני או שעון העובד על קרני השמש
 תשובה: שעון העובד על קרני השמש אסור לעונדו אלא רק אם יסכה את המקום שבשעון שמקבל את האנרגיה מהשמש.
 ושעון קינטי אלקטרוני שעל ידי תנועות היד הוא ממלא מצבר אסור לעונדו בשבת. ושעון קינטי מיכני שעל ידי התנועות נמשכת פעולת הקפיץ, אם הוא פועל מותר לעונדו ואם אינו פועל אסור לעונדו שבה מתקן כלי. ורוב הקינטי המצויים הם מיכניים.

שאלה: האם מותר לחמם מגבונים לחים בשבת במתקן המיוחד לכך לצורך שלא יהיה קר לתינוק.
 תשובה: אם מחמם את המגבונים במתקן לפני שבת בחום גבוה ומשאירם שם ויפעיל את המכשיר על ידי שעון שבת אין בזה חשש.

לדפואה שלימה סולטנה בת פדחה שמעון יעקב בן סולטנה	לכרבה והגללה חיים לוי וב"ב דון דבקה הודיה לוי אלמוז לוי בן שולמית	לדפואה שלימה יוסף לוי בן זיקטוריה נועה בת יפה דוד בן טטאניה	לדפואה שלימה ברוך חי בן לאה רחל בת שרה מירה מרים בת רחל	לזיווג הגון שירה בת ציפורה חיים בן זיוה

הלכות קריאת שמע שעל המיטה

ברכת המפיל

ברכת "המפיל חבלי שינה מעיני", הנאמרת עם הקריאת שמע שעל המטה, צריך לאומרה בשם ומלכות, אפילו אם הולך לישון לאחר חצות הלילה (וכמבואר לקמן).

דיבור לאחר ברכת המפיל

ישתדל מאוד שלא להפסיק בדיבור בין הברכה לשינה, זולת בפסוקי קריאת שמע ושאר פסוקים שבסידורים (הנאמרים לאחר ברכת המפיל), ואם עבר ודיבר, אין ברכתו לבטלה, ואינו צריך לחזור ולברך כלל. ואם תאב לשתות אחר שבירך המפיל. רשאי לברך ברכת הנהנין בלא כל חשש, וכן יש להקל לדבר דיבור נחוץ. כגון להשתיק ילד, או לברך ברכת אשר יצר, אם הוצרך לנקביו, לאחר שבירך המפיל.

ברכת המפיל בשם ומלכות לאחר חצות הלילה

גם ההולך לישון אחר חצות לילה צריך לברך ברכת המפיל בשם ומלכות (יח"ד חלק ז' סימן ל"ט), [וחזרו בו מרן הרב עובדיה מדבריו שכתב ביח"ד חלק ד' שלא יברך בשם ומלכות לאחר חצות הלילה] ומה שכתוב בהרבה סידורים לאחר חצות הלילה לברך ברכת המפיל בלי שם ומלכות נמשכו אחרי מה שכתב ביח"ד ח"ד, ולא שמו לב שחזרו בו מרן הרב עובדיה וכתב ביח"ד ח"ז שגם לאחר חצות הלילה יברך ברכת המפיל עם שם ומלכות.

כיבוד הורים

מי שבירך ברכת המפיל, ואביו או אמו שאלוהו איזו שאלה, והוכרח לענות להם, רשאי לענות להם משום מצות כיבוד אב ואם.

ברכת המפיל לנשאים ערים

אין צורך להמתין מלברך ברכת "המפיל" שלפני השינה, עד שיהיו עיניו נאחזות בשינה, ועומד להירדם, אלא יכול לברך מיד בעלותו לשכב כדי להירדם, וברור שאם עז רצונו לא לישון כל הלילה, אין לו לברך ברכת המפיל.

רמ"ח תיבות

הקורא קריאת שמע על המטה, עדיף שיסיים: "ה' אלוקיכם אמת" כדי להשלים למנין רמ"ח איברים, מאשר יקדים לומר "אל מלך נאמן" קודם קריאת שמע. ומנהגינו פשוט שאומרים את שלושת הפרשיות של קריאת שמע, גם בקריאת שמע שעל המטה, ובפרט אם התפללו ערבית מבעוד יום.

מנהגינו לברך ברכת המפיל קודם קריאת שמע, ולא ההיפך.

נכון לחנך את בניו הקטנים לקרוא קריאת שמע שעל המטה, ודי שיקראו פרשה ראשונה של קריאת שמע.

ברכת המפיל בשם ומלכות לנשים

גם הנשים חייבות בקריאת שמע שעל המטה עם ברכת המפיל בשם ומלכות (מכיוון שאינה מצוות עשה שהזמן גרמא). אפילו אם ישנות לאחר חצות הלילה. (מכיוון שאין זה מצוות עשה שהזמן גרמא, אלא היא ברכה על טבע העולם, ועוד שגם הנשים צריכות שמירה ואם כן חייבות בקריאת שמע ובברכת המפיל). (ילקוט יוסף ברכות ח"ג עמ' תתקס"א - תתקס"ב).

ברכת המפיל בשבת ויום טוב

גם בלילות שבתות וימים טובים אפשר לומר קודם קריאת שמע שעל המטה נוסח "רבנו של עולם הריני מוחל וסולח", וכן נוסח ברכת המפיל.

צדיקים במיתתם קרויים חיים

חכם ניסים טרבלסי

חכם ניסים טרבלסי נולד לאמו מרת כמשנה ולאביו חכם יצחק בשנת תר"ע בג'רבה. עוד בהיותו ילד, היה שוקד על תורתו, והיה עובר מבית כנסת לבית כנסת כדי ללמוד תורה. כשבגר למד תורה מפי חכם מכלוף עידאן, וחכם יוסף בוכריץ. בשנת תרפ"ט חכם ניסים טרבלסי נשא לאישה את עטירסה בת פנחס הטרבלסי, ונולדו להם תשעה ילדים. באותה שנה (לאחר פטירת חמותו), בהמלצת חכם יוסף בוכריץ, עבר יחד עם משפחתו, לעיר זרזיס בתוניס, שם שימש כמלמד תינוקות, שוחט, חזן ופוסק.

בשנת תש"ט חכם ניסים טרבלסי זכה ועלה לארץ ישראל, הוא הגיע לאשקלון, ולאחר תקופה קצרה התיישב במושב תלמים, לאחר מכן כיהן כרב מושב תלמים. חכם ניסים טרבלסי הנהיג את הציבור במושב תלמים במשך כ-50 שנה. היה נוסע כל יום שלישי לביתו יחד עם חכם רפאל כדיר צבאן ללמוד תורה יחד עם חכמים נוספים מהאזור כמו חכם אלמושינגו, חכם פרץ מימון, חכם שלמה מאזוז ועוד. חכם ניסים טרבלסי נודע במסירותו הרבה, ואהבתו הגדולה לציבור.

בספר "אם הבנים שמחה" שחיבר מובא בזו הלשון סיפור מדהים:

"יש לספר חלום אשר חלמתי ביום שבת קודש אחרי סעודת שחרית, ואחרי שלמדנו קצת מפרשת השבוע כמנהגי בתוך הביאור הזכרתי מה שאמר מורנו הרב חיים בן עטר ה"אור החיים" הקדוש זיע"א בדבר מסוים. לאחר ברכת המזון ישנתי וחלמתי שבא אלי רב אחד מלובש יפה ומעוטף במעיל [הנקרא 'ג'לאביה'] כמו שלובשים רבני מרוקו, והוא כולו לבן, והיה יושב בישיבה ותופס בידו ספר, לא ידעתי מה שמו ועל מה מדבר.

עמדתי לידו, וכשראה אותי, הרים את ראשו ואמר לי בזה הלשון ממש:

'אם אתם לא תעשו תיקון בצרכניה תראו מה יקרה לכם השבוע אחרי שלושה ימים', והמשיך לקרוא בספר שבידו. לאחר מכן התעוררתי וראיתי שעדיין לא הגיע זמן ללכת לבית הכנסת וחזרתי לישון. כשישנתי שנית ראיתי בחלום כאילו אני נמצא באותו מקום שראיתי בחלומי הראשון, ואותו רב עומד לידו, וחזר לומר לי את אותם הדברים כדמותם בצלמם. התעוררתי משנתי, סיפרתי את החלום לאשתי, ואמרתי לה שבחלום אמרו לי שהרב הזה הוא הרב חיים בן עטר זצוק"ל. היא ענתה לי שמוכרח אני לספר על החלום הזה בבית הכנסת בשעת הדרשה, ולומר שנחוץ לעשות תיקון בצרכניה, כמו שאמר הרב בחלום, כי יש חשש שמא חס ושלום יקרה משהו אם לא יעשו את התיקון, כי באמת הצרכניה הוא מקום צר מאוד וכשנכנסים יחד אנשים ונשים התערובת גדולה.

שמעתי בקול אישתי, ובדרשתי סיפרתי לקהל את דבר החלום, ובאמת התרגשו מכך מאוד ואמרו: כבוד הרב יעשה תיקון שנראה לו, וכולנו מסכימים למה שיעשה. אמרתי להם שיקבעו שעות נפרדות לגברים ושעות לנשים והסכימו, ולמחרת עשו כך.

ביום השלישי שאחר השבת ראינו אווירון טס מעל המושב ולפתע צולל ונופל, לא בתוך המושב אלא במגרש קרוב למושב, במרחק של כעשרים מטרים מהשיכונים של המושב ועשה בור עמוק ברוחב כמה מטרים, וחלקי האווירון יש מהם ששקעו באדמה ויש מהם שעפו במושב, וחלקם אף חדרו לתוך הבתים. וברוך ה', לא קרה שום אסון בבני אדם. וכמה ניסים נעשו למושב באותו זמן. ועיקר הנס הוא שלא נפל בתוך המושב, שהיה חלילה קורה אסון אכזרי בבני אדם וברכוש. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו! אי"ה יום שני ט"ז סיון יום הילולתו זיע"א

סדקו את הברקוד המצורף והצטרפו אלינו לאתר "אוד הנר", באתה זה תוכלו לקבל את העלונים מכל השנים סרטונים ושיעורים בהלכה ובאגדה באהבה רבה

לפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
מיכל בת רחל

לברכה והצלחה

מורדכי זיפה
מורדכי זב"ב
ליאוד זשיר
מורדכי

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מידה)
בת דות